

[Skræppenborg-Nielsen.]

længe befolkningen i de ramte områder skulle spise konserver. Der blev heller ikke sagt et ord om, hvad de husdyr, som vi mere eller mindre lever af, skulle spise, og normalt spiser husdyr ikke konserver.

Fra den anden side set, og alle forhold må jo her tages i betragtning, kan jeg naturligvis ikke helt udelukke, at civilforsvaret i en given situation, omend efter vor opfattelse i en meget begrænset situation, vil være i stand til at hjælpe nødstedte mennesker. Alene af moralske hensyn vil vi derfor ikke stemme imod de foreslåede bevillinger til civilforsvaret, men under henvisning til det allerede sagte hverken stemme for eller imod.

Samme stilling agter vi at indtage til ændringsforslag nr. 706.

Som det sikkert er de ærede medlemmer bekendt, er socialistisk folkeparti tilhænger af et afrustet og neutralt Danmark. I overensstemmelse med dette vort standpunkt har vi stillet nogle ændringsforslag til finanslovsforslaget, ændringsforslag, der, hvis de vedtages, vil betyde, at alt militær, og hvad dertil hører i dette land, forsvinder, og at der tilbage kun bliver en lille beredskabsstyrke til eventuelt brug for De Forenede Nationer.

Jeg nærer desværre ikke stor tiltro til — med den sammensætning, tinget har i dag, og med den regering, vi har i dag — at de af os stillede ændringsforslag, bortset fra vore egne stemmer, vil få større tilslutning her i salen. Jeg håber det naturligvis, men bliver slet ikke skuffet, hvis dette mit håb skulle vise sig at være for lysegrønt. På den anden side vil jeg slet ikke blive forbavset, hvis man foruden at stemme imod vore ændringsforslag samtidig vil kalde dem demonstrationsforslag, udtryk for demonstrationspolitik. Noget sådant kan jeg naturligvis ikke forhindre bliver sagt, hvis det bliver sagt, men jeg vil alligevel have lov til at gøre opmærksom på, at de forslag, vi her har stillet, ikke er demonstrationsforslag, ikke er udtryk for demonstra-

tionspolitik, men bare et udtryk for, hvad vi vil, udtryk for, hvilken politik vi mener bør føres i dette land. Og alle kan vel være enige med mig i, at vi, der er valgt af det danske folk, har ikke alene ret, men også pligt til fra denne talerstol at give udtryk for, hvad vi mener, og hvad vi vil. I denne forbindelse bør man huske på, at spørgsmålet ved de afstemninger, der tid efter anden finder sted i det høje ting, ikke bør være spørgsmålet: hvor står flertallet, for dér vil jeg også stå? Noget sådant er et vrangbillede af flertalsstyre. Men spørgsmålet gælder: hvad er ret? Og dér skal vi søge at få flertallet til at stå.

Vi har stillet vore ændringsforslag, fordi vi er af den opfattelse, at Danmark ikke kan forsvares i en moderne krig, og vi mener derfor, at vore ændringsforslag er de rette. Vi mener, at det ikke er oprustning og alliancepolitik, Danmark og det danske folk har brug for, men det modsatte. Men, siger vi, skal vi endelig opruste, så lad os opruste, så det batter, men på en helt anden måde. Så lad os opruste ved at afruste. Så lad os opruste ved at give vor ungdom endnu bedre muligheder for en førsteklases uddannelse. Lad os opruste ved at bygge boliger, som også den jævne mand er i stand til at betale. Lad os opruste ved yderligere at udbygge de humanitære institutioner, vi allerede har. Lad os opruste ved at give videnskaben og den fredelige forskning større støtte. Lad os opruste ved at udbygge og forbedre hele vort undervisningsvæsen. Lad os opruste ved at give invaliderne, de erhvervshæmmede og de gamle endnu bedre kår. Det er en sådan oprustning, Danmark har brug for efter vor mening, og en sådan oprustning vil i alle henseender være det bedste forsvar, der kan gives et lille land i en urolig og splittet verden, vil være det bedste forsvar, der kan gives Danmark og det danske folk.

Det ærede medlem hr. Brodthagen spurgte os i sin tale i dag bl. a. om, hvorvidt vi ønskede lejetropper eller danske soldater. Vi ønsker hverken lejetropper eller danske